

Податкова консультація

Державна фіскальна служба Україна, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України (далі – Кодекс), розглянула зверненнящодо нарахування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок) на заробітну плату штатного працівника за основним місцем роботи який працює на відрядній системі оплати праці та в межах компетенції повідомляє.

Питання державного і договірної регулювання оплати праці, прав працівників на оплату праці та їх захисту визначаються Кодексом законів про працю України (далі – КЗпП), Законом України від 24 березня 1995 року № 108/95-ВР «Про оплату праці» (далі – Закон № 108) та іншими нормативно-правовими актами.

Статтею 97 КЗпП визначено, що оплата праці працівників здійснюється за погодинною, відрядною або іншими системами оплати праці. Оплата може провадитися за результатами індивідуальних і колективних робіт.

Мінімальна заробітна плата - це законодавчо встановлений розмір заробітної плати за просту, некваліфіковану працю, нижче якого не може провадитися оплата за виконану працівником місячну, а також погодинну норму праці (обсяг робіт) (ст. 95 КЗпП та ст. 3 Закону № 108).

Основне місце роботи - місце роботи, де працівник працює на підставі укладеного трудового договору, де знаходиться (оформлена) його трудова книжка, до якої вноситься відповідний запис про роботу (п. 12 частини першої ст. 1 Закону України від 08 липня 2010 року № 2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (далі – Закон № 2464).

Пунктом 1 частини першої ст. 7 Закону № 2464 визначено, що базою нарахування єдиного внеску для роботодавців є сума нарахованої кожній застрахованій особі заробітної плати за видами виплат, які включають основну та додаткову заробітну плату, інші заохочувальні та компенсаційні виплати, у тому числі в натуральній формі, що визначаються відповідно до Закону № 108 та сума винагороди фізичним особам за виконання робіт (надання послуг) за цивільно-правовими договорами.

Обчислення єдиного внеску здійснюється на підставі бухгалтерських та інших документів, відповідно до яких провадиться нарахування (обчислення) або які підтверджують нарахування (обчислення) виплат (доходу), на які відповідно до цього Закону нараховується єдиний внесок (частина друга ст. 9 Закону № 2464).

Згідно з частиною п'ятою ст. 8 Закону № 2464 єдиний внесок для роботодавців, встановлюється у розмірі 22 відс. до визначеної ст. 7 Закону № 2464 бази нарахування єдиного внеску.

У разі якщо база нарахування єдиного внеску не перевищує розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на місяць, за який

отримано дохід, сума єдиного внеску розраховується як добуток розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на місяць, за який отримано дохід (прибуток), та ставки єдиного внеску.

Отже, заробітна плата (дохід) за основним місцем роботи, яка нараховується (виплачується) застрахованій особі за відрядною системою оплати праці є базою нарахування єдиним внеском. При цьому якщо її розмір не перевищує розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на місяць, за який отримано дохід, сума єдиного внеску розраховується як добуток розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на місяць, за який отримано дохід (прибуток), та ставки єдиного внеску.

Згідно з пп. 52.2 ст. 52 Кодексу індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію